

TEKSTEN**SDEGNO, AMORE**

Sdegno, amore
fanno guerra a questo core,
né so ancor chi vincerà.
Un vendette,
l'altro pace a me promette
dite oh Dei!
che mai sarà!

Razernij en liefde
strijden om dit hart,
ik weet nog niet wie zegeviert.
De een belooft me wraak,
en de ander vrede,
zeg mij, o goden,
wat dit gaat brengen!

SE LA ROSA FRESCA E BELLA

Se la rosa fresca e bella
apre all'ape le sue foglie
gode quest'in grembo à quella
dell'Aurora il dolce umor.
Ma imperfetto e' l suo diletto
perche sà che sol l'accoglie
per destin non per amor.

Als de frisse en mooie roos
haar blaadjes voor de bij opent,
dan geniet die in haar schoot
het zoete vocht van de dageraad.
Maar zijn genot is niet perfect
want hij weet dat ze hem alleen ontvangt
omdat dat zo bestemd is, en niet uit liefde.

Io son quell'ape Irene
tu quella Rosa sei.
Del mio contento amor
tu ben l'intendi la raggione
e' l mistero e lo comprendi.
Vedi quell'usignuol colà nel nido
s è alla cara che l'alma all'or che canta
d' amor in suo linguaggio
Ei non risponde ò nè sospiri suoi
non l'accompagna amene nel suo cantar
quella si lagna m'intendi o bella Irene
tu d'amore nel compagna al gioir mnioid
o sei la fredda
e l'usignuol, tu ben lo sai son io.

Ik ben die bij, Irene,
en jij die roos.
Van mijn liefdesvreugde
doorzie je goed de reden
en je begrijpt het mysterie ervan.
Zie je die nachtegaal daar in het nest?
Het is voor zijn lief dat zijn ziel telkens
zingt van de liefde, op zijn manier.
Zij beantwoordt zijn zuchten niet, noch
begeleidt ze hem lieflijk in zijn gezang.
Zij beklagt zich, hoor je dat, mijn schone
Irene? Jij bent in de liefde een koude met-
gezel, en de nachtegaal, dat ben ik,
dat weet je best.

Il mio cor nel mio piacer
e' l mio amor ne voti miei.
Idol mio veder tu puoi.
Il tuo ardor nel mio goder
ancor io veder vorrei
e' l tuo cor nè labri tuoi.

Mijn hart zie je in mijn passie,
en mijn liefde zie in mijn wensen,
mijn liefste.
Jouw vuur zou ik in mijn genot
willen zien,
en jouw hart op je lippen.

VULCANO

Da tue veloci candide colombe sempre
portata in Region lontane. Venere infida
non t'appressi mai di Trinacria all'arene:
ingrata Dea perchè non torni alla

Altijd brachten je witte duiven je naar ver-
re oorden, trouweloze Venus. Nooit spoed
je je naar de stranden van Sicilië:
ondankbare godin, waarom keer je niet

caverna eterna? Vattene errando pur
dove ti piace ma ritorna tal volta e a
miei desiri, ed a sospiri miei da qualche
pace.

Non lasciar chi t'ama tanto consumar di
brama in pianto alma Dea non far che in
pianto stia Vulcano in tanto ardor. Mi
consumo a poco a poco agitato in fumo
e'in foco scherzo e'gioco a strano amor.

Non ti rammenti ingrata, che il troppo
amor mi vese generoso e'indulgente ad
alte offese? Ma se sdegnar sempre mi
voi t'aspetta più acerba la vendetta che
d'esperre agli Dei la tua vile perfidia e i
torti miei per tuo maggior tormento e
per tuo scorno all'orgoglioso tuo
disprezzo, io voglio che il sol che ti
scoperse in braccio a Marte veggami al
fianco tuo sempre seguace disturbar la
tua pace in ogni parte.

Seguitarti ovunque'vai mi vedrai e sarai
scherno all' altre Deita. E più rapide che
il vento al pié lento sdegno l'ali presterà.

NASSO

Miseri sventurati poveri affetti miei
E gl'unomini e gli dei guerra mi fanno.
Nostri severi fati tutti i martir son veri
e non sono i piaceri altro che inganno

NON POTRÀ

Non potrà, non potrà dirmi ingrata,
perchè restai piegata d'un così vago stral.
Se, quando amor l'offese,
ei pur mal si difese dall'arco suo fatal.

CARO PADRE

Caro padre ah non sdegnarti
vuoi ch' io mora, oh Dio.
Ma fedele all' idol mio,
ma costante io morirò.
Questo core a suo talento più non può
cangiare amore che un destino del mio
core questo amore diventò.

terug naar de eeuwige grot? Dool rond
waar je wil, maar keer af en toe terug naar
mijn verlangen, en schenk mijn zuchten
wat rust.

Laat hem, die zoveel van je houdt, zijn
passie niet consumeren in tranen, godde-
lijke ziel, laat Vulcanus niet huilen nu hij
brandt van zoveel liefde. Ik ga verschrikt
op in rook, en ik scherts in het vuur en
speel met een vreemd soort liefde.
Weet je niet meer, ondankbare, dat het
teveel aan liefde me vrijgevig maakte,
geneigd tot grote vernederingen? Maar
als je me steeds wil kwetsen, dan wacht
je een wredere wraak dan het voorleggen
aan de goden van je laffe doortraptheid ten
koste van mij. Ik wil dat tot jouw grotere
kwellings, en tot grotere smaad van je trot-
se minachting, de zon die jou ontdekte in
de armen van Mars mij immer aan je zijde
ziet om overal je rust te verstoren.
Je zal zien dat ik overal ga, waar jij ook
gaat. Je wordt verstoten door de andere
goden. Sneller dan de wind zal de toorn
vleugels schenken aan de trage voet.

Mijn arme gevoelens, zowel de mensen als
de goden binden de strijd met me aan.
Ons strenge lot en alle martelingen zijn
waar, en plezier is niets anders dan bedrog.

Hij kan niet zeggen dat ik ondankbaar ben
omdat ik geveld werd door zo'n bevallige
pijl; als hij, toen Amor hem verwondde,
zich toch slecht verdedigd heeft tegen die
fatale boog.

Lieve vader, word niet boos, je wil dat ik
sterf, o God. Maar trouw aan mijn idool,
standvastig, zal ik sterven.
Dit hart kan niet meer naar eigen inzicht
de liefde veranderen, want deze liefde
werd het lot van mijn hart.

[MJ & LJB]